

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 kwietnia 2012 roku powód (...) Sp. z o. o. z siedzibą w P. wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty aby pozwany Skarb Państwa reprezentowany przez Dyrektora generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad zapłacił powodowi kwotę 6.057.993,59 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości orz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu w tym na rzecz Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kosztów zastępstwa prawnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 sierpnia 2005 roku pomiędzy Skarbem Państwa – Generalną Dyrekcją Dróg Krajowych i Autostrad, jako zamawiającym a K. w skład, którego wchodził (...) Sp. z o. o. oraz (...) S. A., występującymi jako wykonawca, została zawarta umowa nr (...): „Wzmocnienia Nawierzchni Drogi Krajowej Nr (...) K.-T., O. II: Targowisko- (...), km 454+634,55-km 500 + 863,00”.

Na kontrakt składały się dokumenty takie jak: umowa, oferta wykonawcy z 12.05.2005r., szczególne warunki kontraktu, warunki kontraktu na budowę dla robot budowlanych i inżynierskich projektowanych przez zamawiającego, tłumaczenie wydania FIDIC 1999, instrukcja dla wykonawców, specyfikacje techniczne, dokumentacja projektowa, harmonogram robót, umowa konsorcjum (pkt. 2 umowy).

W punkcie 5 umowy wykonawca zobowiązał się do zakończenia poszczególnych odcinków: odcinek I – w terminie 16 miesięcy od daty rozpoczęcia robót, odcinek II – w terminie 9 miesięcy od daty rozpoczęcia robót, odcinek III – w terminie 11 miesięcy od daty rozpoczęcia robót, odcinek IV – w terminie 16 miesięcy od daty rozpoczęcia robót, odcinek V – w terminie 10 miesięcy od daty rozpoczęcia robót, odcinek VI – w terminie 18 miesięcy od daty rozpoczęcia robót, odcinek VII – w terminie 18 miesięcy od daty rozpoczęcia robót, odcinek VIII – w terminie 18 miesięcy od daty rozpoczęcia robót (umowa k. 33-34). Data rozpoczęcia robót została wyznaczona na 8 września 2005 roku, plac budowy został przekazany wykonawcy 31.08.2005r. Po rozpoczęciu realizacji i weryfikacji dokumentacji okazało się, że dokumentacja przekazana przez zamawiającego jest nieaktualna bądź niekompletna i nie pozwala na prowadzenie robót. Aneksami nr (...) strony dokonały zmiany umowy, wydłużając termin realizacji następujących odcinków: II- w terminie do 14.12.2006r., III- w terminie do 30.11.2006r., V- w terminie do 07.12.2006r.. Z kolei aneksem nr (...) wydłużono termin realizacji następujących odcinków: I i II- w terminie do 07.10.2007r., odcinek II – w terminie do 07.06.2007r., IV, V i VI w terminie do 07.10.2006r., odcinek VII w terminie do 07.08.2007r. odcinek VIII w terminie do 07.11.2007r. W aneksie znalazł się również zapis zgodnie z którym dodatkowe koszty wynikające z wydłużenia czasu realizacji kontraktu zostaną rozliczone w oparciu o proporcjonalne zwiększenie płatności na rzecz wykonawcy w odpowiednich pozycjach kosztorysu.

W aneksie nr (...) z dnia 6 lipca 2007 roku rozszerzono punkt 4.1 umowy o zapis „Zamawiający niniejszym zobowiązuje się zapłacić wykonawcy za wykonanie robót dodatkowych określonych w załączniku nr 1 do kosztorysu ofertowego i usunięcie w nich wad za kwotę 1.887.657,94 euro netto” oraz określono maksymalną wartość nominalną zobowiązania do 110% kwoty netto 61.996.234,37 euro, co stanowi kwotę 68.195.857,81 euro.

Strona powodowa stoi na stanowisku, iż w związku z wydłużeniem czasu realizacji umowy o roboty budowlane z przyczyn zawinionych przez zamawiającego, wykonawcy przysługuje roszczenie odszkodowawcze powstałe w wyniku powstania szkody wyrządzonej niewykonaniem zobowiązania przez drugą stronę, a szkoda ta obejmować wówczas powinna również wszystkie koszty poniesione przez wykonawcę w związku z wydłużeniem okresu realizacji przedmiotowej umowy. Strona powodowa wskazała, że koszty wynikające z przedłużenia realizacji umowy łącznie wynoszą 6.057.993,59 zł a w tym m. in. : 3.151.296,03 zł – koszty pracowników, 168.918,73 zł-samochody służbowe pracowników, 37.728,21 zł telefony komórkowe, 2.067,13-zakwaterowanie, 367.402,28 zł-koszt usług obcych (...),

520.652,85 – koszt usług obcych (...), 137.760 zł-koszt usług obcych, 1.478.037,94 zł-koszt wzrostu cen materiałów bitumicznych, 48.133,37 – powtórna przebudowa gazociągu, 35.370,86 zł- koszt analizy porównawczej i likwidacji szkód.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty powołane, które nie budziły wątpliwości, co do swej autentyczności i co, do których strony nie wnosiły zastrzeżeń oraz zeznania świadków, które jednak dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie miały większego znaczenia. Ponadto Sąd oddalił wnioski strony powodowej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu budownictwa oraz biegłego z zakresu wyceny celem weryfikacji kosztów wydłużenia realizacji kontraktu albowiem dokonując oceny prawnej roszczeń strony powodowej Sąd doszedł do przekonania, iż dopuszczanie tych dowodów nie miałyby znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, której spór sprowadzał się w zasadzie do oceny prawnej zasadności samego roszczenia, a które Sąd uznał za niezasadne.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie i podlega oddaleniu.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do najdalej idącego zarzutu pozwanego, a mianowicie dotyczącego braku legitymacji czynnej powoda.

W ocenie Sądu zarzut braku legitymacji czynnej powoda do dochodzenia roszczeń w pełnym zakresie z tytułu kontraktu jest w pełni uzasadniony.

Powód wraz z (...) S. A. zawarli w ramach łączącej ich umowy K., kontrakt z pozwanym. W pozwie powódka nie wykazała, iż dochodzone roszczenia przysługują jedynie jednemu wykonawcy tj. (...) Sp.z o. o.

Zdaniem Sądu powódka nie posiada legitymacji do solidarnego dochodzenia powyższego roszczenia.

Węzeł solidarności zgodnie z treścią art. 369 kc musi wynikać z ustawy lub z czynności prawnej.

W sprawie niniejszej powódka wraz z (...) S. A. zawarły umowę z pozwanym, niemniej jednak z tej czynności prawnej nie wynika ich uprawnienie do solidarnego dochodzenia roszczeń.

Zawarta umowa przesądza wyłącznie o solidarności biernej powodów, nie rodzi jednak skutku w postaci solidarności czynnej po ich stronie. Do powstania tego typu solidarności konieczne byłoby istnienie przepisu ustawy, którego brak. Jednocześnie należy wskazać, iż potencjalny dług zamawiającego polega na wykonaniu świadczenia pieniężnego. Świadczenie pieniężne jest zawsze świadczeniem podzielnym, co oznacza, iż do ewentualnej odpowiedzialności zamawiającego przed wykonawcami znajdowałby zastosowanie przepis art. 379 § 1 kc, zgodnie z którym jeśli jest kilku wierzycieli, a świadczenie jest podzielne to dług dzieli się na tyle niezależnych części ilu jest wierzycieli. Zgodnie z art. 379 §1 zd. 1 kc części te są równe, jeżeli z okoliczności nie wynika nic innego.

Odnosząc powyższe do realiów niniejszej sprawy należy uznać, iż zawarcie umowy konsorcjum i następnie wspólne wykonywanie umowy nie decyduje o tym, że lider konsorcjum jest legitymowany do wystąpienia przeciwko zamawiającemu o zapłatę całej wierzytelności. Upoważnienie lidera do reprezentacji konsorcjum wobec zamawiającego, wykonawcy i w stosunkach zewnętrznych, jak i składania oraz przyjmowanie oświadczeń wobec inwestora nie może być pochytywane jako upoważnienie do dochodzenia na drodze sądowej od zamawiającego roszczeń z umowy. Podobnie upoważnienie lidera do prowadzenia rozliczeń finansowych łącznie w wystawianiem faktur nie może być pochytywane jako upoważnienie do dochodzenia na drodze sądowej od zamawiającego roszczeń z kontraktu. Wyżej wymienione czynności mają charakter czynności faktycznych. Samo wystawienie faktury nie kreuje bowiem zobowiązania cywilnoprawnego. Tak też Sąd Apelacyjny w Warszawie w uzasadnieniu do wyroku z dnia 18.02.2009 r. wydanego w sprawie VI ACa 1152/08 (nie publ.).

W konsekwencji należało przyjąć, iż powódka jest uprawniona do dochodzenia należności we własnym imieniu i wyłącznie w zakresie w jakim wykonała poszczególne prace i to tylko w sytuacji gdyby nastąpiło rozwiązanie i

rozliczenie umowy konsorcjum. W tym zakresie powódka musiałaby udowodnić jakie prace konkretnie wykonała, gdyż sama umowa konsorcjum nie określa procentowo podziału zadań między uczestników konsorcjum. Strona powodowa nie tylko tego nie wykazała i nie udowodniła, ale przede wszystkim w ogóle nie wskazała jaka część kwoty z kwoty dochodzonej na rzecz konsorcjantów jest należna poszczególnym jej członkom, ani też nie wskazała podstaw i zasad wzajemnych rozliczeń pomiędzy dwoma konsorcjantami, które pozwalałyby na dokonanie oceny w jakim zakresie powodowie są uprawnieni do uzyskania należności. Sąd nie mógł zatem, w braku odpowiedniego dowodu – wewnętrznego porozumienia pomiędzy uczestnikami konsorcjum określającego zasady rozliczeń ustalić, jaka część dochodzonej od pozwanego kwoty należała się każdemu z konsorcjantów. Sąd nie mógł w przedmiotowej sprawie samodzielnie ustalić jaką kwotę przyznać potencjalnie powodowi, ponieważ nie znał wyżej wymienionych zasad rozliczeń, ani też nie posiadał informacji jaką część zlecenia wykonał powód.

Jak już zostało to uprzednio podniesione wspólne wykonywanie umowy przesądza wyłącznie o solidarności biernej, nie rodzi jednak skutku w postaci solidarności czynnej po ich stronie.

Zdaniem Sądu powództwo podlega oddaleniu niezależnie od przedstawionej powyżej kwestii legitymacji czynnej, ponieważ za trafne należy uznać także niektóre z pozostałych zarzutów strony pozwanej.

W sprawie nie było sporu, co do tego, że na tle realizacji przedmiotowej umowy doszło do przedłużenia jej realizacji, co zostało potwierdzone zawartymi trzema aneksami. Okoliczność ta nie daje jednak stronie powodowej prawa domagania się od pozwanego rekompensaty za przedłużenie czasu trwania kontraktu. W trakcie wykonywania kontraktu wystąpiły problemy z brakiem dostępu do placu budowy i brakami w dokumentacji projektowej. W tym miejscu należy wskazać, że prawo dostępu do placu budowy zostało uregulowane w subklauzuli 2.1 warunków Ogólnych (...), zgodnie z którą „zamawiający w terminie podanym w Załączniku do oferty, da wykonawcy prawo dostępu do wszystkich części placu budowy i użytkowania ich... jeżeli wykonawca doznaje opóźnień i/lub ponosi koszt na skutek tego, że zamawiający w takim terminie nie dał mu takiego prawa dostępu lub użytkowania, to wykonawca da Inżynierowi powiadomienie i będzie uprawniony, z uwzględnieniem Subklauzuli (...)do:

a) Przedłużenia czasu w związku z jakimkolwiek takim opóźnieniem, według Subklauzuli 8.4 (Przedłużenie Czasu na Ukończenie), jeśli ukończenie jest lub przewiduje się, że będzie opóźnione, oraz

b) Płatności za jakikolwiek taki Koszt plus rozsądny zysk, która to płatność będzie włączona do ceny kontraktowej (warunki kontraktu na budowę (...) k. 45-45v)

Natomiast w szczególnych warunkach kontraktu ww. Subklauzula (...) została przez strony zmieniona w ten sposób, że punkt (b) Subklauzuli (...) nie ma zastosowania (szczególne warunki kontraktu k. 97).

Przyjąć, zatem należy, że strony tym samym postanowiły wykreślić postanowienia dające Wykonawcy uprawnienie do żądania pokrycia również płatności za jakikolwiek Koszt plus rozsądny zysk, w sytuacji nie udostępnienia w terminie przez Zamawiającego Placu Budowy. Wolą stron wyłączono zostało uprawnienie Wykonawcy do domagania się jakiegokolwiek rekompensaty poniesionych kosztów pozostawiając Wykonawcy uprawnienie do żądania przedłużenia czasu na ukończenie kontraktu. Zatem ryzyko czasowe wziął na siebie pozwany natomiast ryzyko finansowe w tym zakresie leżało po stronie powoda.

Definicja Kosztu zawarta w Warunkach Ogólnych (...) wskazuje, że Koszt oznacza całość wydatków, we właściwy sposób poniesionych (lub do poniesienia) przez Wykonawcę na placu Budowy lub poza nim wraz z narzutem i podobnymi obciążeniami ale bez zysku. Ta definicja w zestawieniu z brzmieniem punktu „b” subklauzuli 20.1 Warunków Ogólnych (...), wskazuje, że zamiarem stron było wyłączenie odpowiedzialności pozwanego za szkodę w związku z okolicznościami o których mowa w subklauzuli 1.1.1 Odpowiedzialność pozwanego za okoliczności związane z opóźnieniem w przekazaniu Placu Budowy została zatem wyłączona.

Ograniczenie odpowiedzialności cywilnej za niewykonanie zobowiązania jest dopuszczalne w granicach wyznaczonych przez kodeks cywilny. W sprawie niniejszej strony jasno uregulowały kwestie odpowiedzialności za przekazanie placu

budowy, opóźnienia rysunków lub instrukcji czy też nieprzewidywalnych warunków fizycznych. W razie zaistnienia ww. okoliczności, Wykonawcy przysługuje roszczenie o przedłużenie czasu wykonania zobowiązania, natomiast wykreślono z wzorca umowy postanowienie, uprawniające Wykonawcę do pokrycia kosztów przedłużenia czasu na wykonanie z przyczyn leżących po stronie Zamawiającego. Jeżeli z Umowy wyraźnie usunięto postanowienie dotyczące obowiązku pokrycia ewentualnych kosztów realizacji umowy w przedłużonym okresie, to nie sposób twierdzić, że niezrefundowanie tych kosztów przez Zamawiającego mogłoby stanowić naruszenie obowiązków kontraktowych.

Strony samodzielnie i w sposób wyczerpujący ustaliły w Kontrakcie przesłanki określania wysokości należnego jednej ze stron odszkodowania. Strony umowy mogą swobodnie kształtować zakres obowiązku indemnizacji szkody jaka zaistnieje na tle łączącego je stosunku prawnego. Mogą też ograniczyć obowiązek minimalizacji szkody poprzez określenie zdarzeń prawnych, które nie będą rodziły odpowiedzialności jednej ze stron umowy, jeżeli zezwala im na to w danej sytuacji art. 353¹ k.c., a zwłaszcza regulacja istniejąca pomiędzy nimi nie będzie naruszać art. 473 § 2 k.c. Zgodnie z art. 473 § 2 k.c. granicę w zakresie modyfikowania przez umowę zakresu okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność, wyznacza reguła, w myśl której niedopuszczalne jest zastrzeżenie, na mocy którego dłużnik nie będzie odpowiedzialny za szkodę, którą może wyrządzić wierzycielowi umyślnie. W sprawie niniejszej granica ta niewątpliwie nie została przekroczona, a zatem umowne zmodyfikowanie odpowiedzialności kontraktowej jest w pełni skuteczne.

Zgodnie z 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Paragraf 2 tego przepisu stanowi natomiast, że „W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy , naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono”. Wskazany przepis, ustanawiający zasadę pełnego odszkodowania, wprost przewiduje, że zasada ta może zostać zmodyfikowana umową stron. Art. 361 § 2 ma wyraźnie przewidziany w tym przepisie charakter dyspozytywny. Sytuację wyłączenia przez strony umowy punktów (b) z Subklauzul (...), (...) oraz (...) Szczególnych Warunków Kontraktu z pozostawieniem punktów (a) należy zatem interpretować jako umowną regulację sposobu naprawienia szkody w postaci kosztów i wydatków.

Taka umowna regulacja przybierze w myśl porozumienia stron postać zbliżoną restytucji naturalnej. Poprzez przedłużenie czasu trwania umowy strona „uzyska bowiem czas na wykonanie umowy”, którego została pozbawiona w skutek braku przekazania placu budowy przez Zamawiającego, opóźnienia rysunków lub instrukcji, czy też nieprzewidywalnych warunków fizycznych. W ten sposób także wyłączone zostaną ewentualne roszczenia, które Zamawiający mógłby podnosić z tytułu nieterminowego wykonania umowy przez Wykonawcę (np. zastrzeżonych kar umownych). W takiej więc sytuacji strony zastępują roszczenie odszkodowawcze o „zwrot kosztów” i „rozsądnego zysku” poprzez inny instrument mający spełniać identyczną funkcję, a mający mieć charakter zbliżony do restytucji naturalnej, a więc umownego przedłużenia umowy. Zamawiający nie będzie mógł dochodzić roszczenia odszkodowawczego, ale umowa przyznaje mu inne środki prawne służące do ochrony jego godnego interesu. Wskazać należy, że w takiej sytuacji także nie będzie możliwe „przejście” na reżim zwykłej odpowiedzialności odszkodowawczej uregulowany w kodeksie cywilnym, gdyż reżim taki został w sposób wyraźny określony przez same strony w drodze umowy, które wykluczyły indemnizację określonego typu uszczerbków. Nie jest też możliwe dochodzenie przez stronę odszkodowania z powołaniem się na istniejące po jej stronie uszczerbki, gdyż, jak wskazane zostało powyżej strony wykluczając z Umowy punkty (b) wyraźnie wykluczyły umownie dopuszczalność umownej indemnizacji takiego uszczerbku w łączącym je stosunku prawnym. Strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według własnego uznania byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Ponadto od Wykonawcy jako podmiotu profesjonalnego i doświadczonego wymagana jest szczególnie należyta staranność. Należyta staranność przedsiębiorcy w zakresie prowadzonej przez niego działalności określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru jego działalności. Przyjmuje się, iż działalność jest prowadzona stale, a ponadto oparta jest na szczególnej wiedzy i umiejętnościach. W związku z tym od podmiotu profesjonalnego wymaga się znajomości przepisów prawa, a także rozumienia postanowień umownych wynikających z zakresu jego działalności. Wykonawca jako doświadczony profesjonalista powinien być świadom postanowień Kontraktu,

w tym zmian dokonanych Szczególnymi Warunkami Kontraktu, tym bardziej, że miał możliwość zapoznania się i przeanalizowania warunków Kontraktu przed złożeniem oferty.

W związku z faktem, iż powód wskazuje, iż jest uprawniony również do dochodzenia roszczeń na zasadach ogólnych K.C. i że przysługuje mu roszczenie odszkodowawcze, należy również odnieść się do dochodzenia roszczenia na podstawie art. 471 kc. Dotyczy ona odpowiedzialności kontraktowej i obowiązku naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania. Należy zauważyć, że zgodnie z ogólnymi regułami odpowiedzialności kontraktowej, Powód powinien wykazać łączne spełnienie następujących przesłanek odpowiedzialności kontraktowej, tj.: niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania, istnienie i rozmiar szkody oraz wystąpienie adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy naruszeniem więzi zobowiązaniowej a szkodą.

W ocenie Sądu, powód nie wykazał i nie udowodnił, aby w niniejszej sprawie wszystkie ww. przesłanki były łącznie spełnione. Należy zauważać, że strony zawarły Aneksy do Kontraktu, które zmieniły pierwotne terminy Czasu na Ukończenie dla poszczególnych Odcinków. Wszystkie więc Roboty, wykonywane w czasie przedłużonych dla poszczególnych Odcinków były wykonywane w kontraktowym Czasie na Ukończenie. Nie można więc twierdzić, że pozwany naruszył postanowienia Umowy, skoro strony zgodnie zmieniły treść jej postanowień wydłużając pierwotny termin na Ukończenie. W konsekwencji, nieuprawnione jest twierdzenie powoda dotyczące niewykonania czy nienależytego wykonania Umowy przez Pozwanego.

Nie sposób zgodzić się z zaproponowanym przez powoda sposobem obliczenia wysokości odszkodowania. Odszkodowanie w polskim prawie oblicza się metodą dyferencyjną. W świetle art. 361 § 2 k.c., ustalenie wysokości szkody wymaga porównania rzeczywistego stanu majątkowego poszkodowanego oraz stanu, jaki by istniał, gdyby nie doszło do zdarzenia wyrządzającego szkodę (wyrok SN z dnia 15 października 2010, V CSK 78/10, LEX nr 677911). Powód za zdarzenie szkodzące uznaje wydłużenie Czasu na Ukończenie. Za szkodę poczytuje zaś każdy koszt, który poniósł w czasie dodatkowym. Takie ujęcie nie ma racji bytu. Po pierwsze, strony zmieniły treść zobowiązania przez podpisanie Aneksów do Kontraktu. We wzajemnym porozumieniu strony zgodziły się w szczególności na przedłużenie czasu na ukończenie (Aneks nr(...) i nr(...)). Nie sposób tej okoliczności uznać za zdarzenie wywołujące szkodę. Zamawiający zawarł z Wykonawcą Aneksy do Kontraktu przedłużające Czas na Ukończenie, w wyniku czego Wykonawca nie musiał płacić kar umownych za niewykonanie robót w terminie. Co więcej, Aneksem nr (...) strony wprowadziły do Kontraktu zapis na podstawie którego Wykonawca uzyskał zapłatę za dodatkowe koszty wynikające z wydłużenia czasu realizacji kontraktu, które zostały rozliczone w oparciu o proporcjonalne zwiększenie płatności na rzecz Wykonawcy w odpowiednich pozycjach kosztorysu DM.00.00.00, DM.00.00.01, DM.00.00.02. W wyniku podpisania Aneksu nr (...) Zamawiający zapłacił Wykonawcy za wykonanie Robót dodatkowych określonych w Załączniku nr 1 do kosztorysu ofertowego i usunięcie w nich wad za kwotę 1.887.657,94 EUR netto. Treść wzajemnych stosunków stron została zatem unormowana w drodze porozumienia i nie sposób tej okoliczności traktować jako zdarzenia szkodzącego. W niniejszym stanie faktycznym nie sposób twierdzić, że pozwany nienależycie wykonywał Umowę, skoro strony zgodnie zmieniły treść jej postanowień wydłużając pierwotny termin na Ukończenie. Ponadto, jak zostało wskazane wyżej, strony wyraźnie wyłączyły roszczenia finansowe. Nawet jednak gdyby klauzule uprawniające do zwrotu kosztów nie zostały wykreślone z Umowy, Wykonawca musiałby wykazać, że konkretne kwoty, których się domaga, wynikają z konkretnych zdarzeń, za które Zamawiający odpowiada.

Wykazane koszty dotyczące pracowników kadry kierowniczej nie spełniają wymogów kontraktowych. Warunki SIWZ do Kontraktu określały ilość niezbędnych osób funkcyjnych do kierowania Kontraktem. Przedstawiony przez Wykonawcę personel nie jest personelem kluczowym, w związku z powyższym koszty w tym zakresie są nienależne, jako sprzeczne z warunkami określonymi w SIWZ. Inny personel zatrudniany przez Wykonawcę na Kontrakcie nie może być powodem dodatkowych płatności. Wykonanie 113% wartości Kontraktu w czasie wydłużonego trwania Kontraktu obejmuje również zapłatę kosztów pracy kadry kierowniczej. W tym samym czasie Inżynier w niezmienionym składzie personalnym nadzorował pracę Wykonawcy pracując równolegle z Wykonawcą przy tych samych Robotach, w wydłużonym czasie Kontraktu. Wszystkie dołączone materiały dotyczące zatrudnienia innego personelu, kosztów telefonów oraz samochodów nie umożliwiają wiarygodnego potwierdzenia

ich zasadności do naliczania roszczeń. Takie koszty winny być przedstawione w trakcie realizacji Kontraktu w oparciu o możliwość weryfikacji poprzez raporty dzienne Wykonawcy obrazujące faktyczny stan zatrudnienia w ramach potrzeb realizacyjnych Kontraktu. Koszt usług związanych z obsługą laboratoryjną, geodezyjną oraz administrowania Kontraktem został ujęty w części inżynierskiej zwiększonych obmiarów poszczególnych pozycji kosztorysu ofertowego. Cena jednostkowa każdej pozycji kosztorysu ofertowego dotycząca wykonywania robót budowlanych obejmuje koszty: robocizny, sprzętu, materiału, tyczenia, prac geodezyjnych, badań laboratoryjnych lub prób końcowych. W zakresie kosztów wzrostu cen materiałów powstałych w wyniku opóźnień w realizacji Umowy zauważyć należy, iż przedmiotowy Kontrakt był w całości rozliczany w euro. Natomiast powód niejako żąda podwójnej waloryzacji, gdyż wyliczenia dokonuje w złotych polskich. Dodatkowo należy wskazać, iż wzrost takich materiałów jak masy bitumiczne czy też paliwo zawsze był konsekwencją wzrostu euro. Przez nadzwyczajną zmianę stosunków rozumieć należy stan rzeczy, na który składają się okoliczności nieobjęte typowym ryzykiem umownym, mające obiektywny charakter, a zatem niezależne od stron, czego one nie przewidywały przy zawieraniu umowy i nie miały podstaw do przewidzenia (wyrok SN z 21 września 2011 r. I CSK 727/10 - LEX nr 1043967).

Sąd z urzędu posiada wiedzę, iż pierwszy gwałtowny wzrost cen produkcji budowlano - montażowej nastąpił w pierwszych miesiącach 2004 roku, osiągając w kwietniu 2004 roku wskaźnik 101 i następnie malał osiągając w czerwcu 2006 roku wskaźnik 100,3. Następnie wskaźnik ten od listopada 2006r. do maja 2007r. ciągle rósł osiągając wartość 101, a następnie zaobserwować można już jedynie tendencję spadkową do lutego 2009 roku, gdzie wskaźnik wyniósł 99,8.

Nie może zatem budzić wątpliwości, że już w chwili zawarcia przedmiotowej umowy powódka musiała zdawać sobie sprawę z możliwości wzrostu cen. W ocenie Sądu powód winien przeanalizować przez złożeniem oferty, celem uwzględnienia możliwie najbardziej niekorzystnego, ale możliwego, z racji wcześniejszego wystąpienia na rynku budowlanym w Polsce, wzrostu cen. Brak uwzględnienia takiego wzrostu jest zatem ryzykiem ale jedynie strony powodowej.

Co więcej, umowa w pierwotnym brzmieniu była przez strony zmieniana kolejnymi aneksami, obejmującymi wyraźne potwierdzenie – niezmiennych danych aneksem – warunków umowy. W tych aneksach pozostałe warunki Kontraktu nie zostały zmienione m.in., w zakresie wynagrodzenia czy Subklauzuli (...) Kontraktu.

Aneksy zawarte ponadto zostały w 2007 r., a zatem w czasie, gdy powódce był już niewątpliwie znany fakt wzrostu cen, gdzie najwyższy wskaźnik osiągnął w maju 2007 r., a mimo to, powód wyraźnie wyraziły zgodę na pozostawienie w niezminionej postaci wszelkich innych ustaleń regulujących wysokość wynagrodzenia.

W szczególności, powódka potwierdziła zgodę na wyłączenie mocy obowiązującej subklauzuli 13.8 ogólnych warunków kontraktu, przewidującej korektę kwot płatnych wykonawcy dla oddania wzrostów lub spadków m. in. kosztów materiałów.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w wyroku

Oddalenie powództwa skutkowało obciążeniem strony powodowej, jako strony przegranej, kosztami procesu na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c.

Na podstawie art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 08 lipca 2005 roku o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa Sąd zasądził na rzecz wykonującej zastępstwo procesowe pozwanego Skarbu Państwa – Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 7.200 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Kwota ta została wyliczona zgodnie z § 6 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Mając na uwadze całokształt poczynionych powyżej rozważań Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.